

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

..... ΤΑ "ΜΟΥΣΟΥΡΙΚΑ,"

"Ένας πρεσβευτής της Τουρκίας στάς Αθήνας, στά 1847. Κωνσταντίνος Μουσοφός, χριστιανός, Κρητικός, λουστέρνης και... μισέλλη!" Τό επεισόδιο τού με τόν "Όθων και ή Αμαλία" είναι μεγάλο χορό, στον οποίον είχαν προσκληθεί οι Σύμβουλοι της Επικρατείας, οι επιζώντες Αγωνιστοί, οι πρεσβείες των Διπλωμάτων, οι άνοτεροι άξιωματικοί κτλ. Μέσα στην εύφορη αίθουσα, ένας αυτός ό λαμπροτόμος ζώσιος έπεριμένε την εμφάνιση τών Βασιλέων...

Ο βασιλιάς τής 13 Ιανουαρίου 1847 τή παράθερα τών Ανακτόρων ήσαν κατόματα, και νέος ζώσιος κατέβηκε δόξαινα. Ο "Όθων και ή Αμαλία" είναι μεγάλο χορό, στον οποίον είχαν προσκληθεί οι Σύμβουλοι της Επικρατείας, οι επιζώντες Αγωνιστοί, οι πρεσβείες των Διπλωμάτων, οι άνοτεροι άξιωματικοί κτλ. Μέσα στην εύφορη αίθουσα, ένας αυτός ό λαμπροτόμος ζώσιος έπεριμένε την εμφάνιση τών Βασιλέων...

Τέλος άκούστηκε ή φωνή τού Τελετάρχη : — Οί Βασιλείς έρχονται !... Και μετά δύο στιγμές, ό "Όθων και ή Αμαλία" με την ένδικη φορεσιά τών βασιών μέσα μεγαλοπρεπώς, άναμεσα στη διπλή ποταπή τών προσκεκλημένων, ένδο οι άξιωματικοί και οι άνωτοι χαρτοφύλακες στρατιωτικούς και ή ποσειτή έταίανζε τό Βασιλιά Όθωνα.

Ο Βασιλεύς έπλησίασε πρώτα τούς πρεσβευτάς και τούς εξαίρετες ή ένγαδιότητα. Όταν όμως έφτασε στον πρεσβευτή τής Τουρκίας Μουσοφού, ό "Όθων" έξάρωσε τή φρεδιά και με τόνο σκληρό, τού έλεγε γαλλιστί : — Έπίστανε, κίριε, ότι ό Βασιλεύς τής Ελλάδος άξιζε περισσότερο σεβασμό άπό όσους έδειξατε !

Και άποτόμως, χωρίς να περιμένη την άπάντησή... Μουσοφού, ό Βασιλεύς τού γέφυσε την πλάτη και άπομακρόνηξε... Ταγαμίνος ό πρεσβευτής τής Τουρκίας, διηγήθη άμέσως τό γεγονός στον Άγγλο πρεσβευτή Αίώνος, ό όποιος τόν έσυμβούλευσε ν' άποχωρήσει. Ο Μουσοφός έδοκίμισε άμέσως τούς παρεμφερούμενους ύπαλλήλους τής Τουρκικής πρεσβείας και έφυγαν όλοι μαζί από τ' Ανακτορα. Τό επεισόδιο έγινε γνωστό, έκανε άσθησι, και από τή στιγμή εκείνη πήρε διαστάσεις έχθροτητος μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδος...

Προτού όμως διηγηθώ τις συνέπειες τού διπλωματικού αυτού επεισοδίου, άνάγκη νά ιστορήσωμε τις άφορμές τής στάσεως τού έδειξε ό "Όθων" στον πρεσβευτή τής Τουρκίας, κατά την άνόμαλη ένδειξη έποχής. Και έν πρώτους λίγα λόγια γιά τό Μουσοφού :

Ο Κωνσταντίνος Μουσοφός κατήγετο από τή Μουσομάνια τής Κρήτης, και ήταν καλός Έλληνας και διακεκομμένος γλωσσολογικής. Δυστυχώς όμως ήταν φοβερά μισέλλη. Είχε πάρει γυναίκα την κόρη τού τότε ήγεμόνος τής Σαμίου Στεφανιάδη Βέη Βογοριδή, ό όποιος έφρόντιζε εν τών εισαγωγών στη διπλωματική υπηρεσία τής Τουρκίας. Ένεκα τού μισέλλησμού του, ό Κ. Μουσοφός είχε ίσοστέ και δολοφονική έπίθεσι. Ένας Έλληνας τού είχε κόψει με τό σπαθί του τό άριστερό τού χέρι, και από τότε ό κοινός αυτός διπλωμάτης έδιπλασίασε την έχθρα τού έναντίον τής Ελλάδος...

Έπαρρηγόμια στη διήγησή μας : Τό πρωί τής 11ης Ιανουαρίου 1847 ό στρατηγός και ύπασιπτής τού Βασιλέως "Όθωνος" Γεώργιος Καρατάσος, διαρρηξής Μακεδόν, άγωνιστής τής Έλλην. Έπαναστάσεως, θέλοντας νά ταξιδεύη με τόν πατέρα του στην Κωνσταντινούπολη, γιά οικογενειακές ύποθέσεις, (καθώς έλεγε), έπήγε στο μέγαρο τής Τουρκικής πρεσβείας νά έπιζωρήσει τή διαβατήριά του. Ο Μουσοφός όμως άνήσθησε την έπιστολή, με την πρόφασι ότι ό Καρατάσος, στά 1841, είχε προσπαθήσει νά επαναστατήσει εν Μακεδονία και είχε άποδοθείσει έπί κεφαλής άναρταξικού σώματος στο "Άγιον Όρος".

Ο Καρατάσος δέν άπάντησε τίποτε σ' αυτά. Έπήγε όμως άμέσως στο Παλάτι και τή έλεγε στον "Όθωνα... Μετά δύο ήμέρες έδίνονταν ό χορός. Ο Βασιλεύς, στην άρχή, έσκέφη νά μιν καλέσει τού Μουσοφού, γιά νά τού δείξη έτσι την όργη τού γιά την προσβολή που είχε κάνει στον ύπασιπτή του. Έπειτα όμως σνλλογίστηκε ότι αυτό θά ήταν βασιλική μικροπρέτεια και τού έστειλε πρόσκληση. "Άλλ' ήταν τόν έδωε στην αίθουσα τού χορού, ή όργη τού άναψε πλάι, τόν έπλησίασε και τού έλεγε τή φράση που άναρρηξομε παραπάνω, και ή άποία έδωμοφόρησε τό διπλωματικό επεισόδιο κ' έφωξε λάδι στη φράξα που σπράγγαζε μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας.

Τήν επομένη τού χορού, ό Μουσοφός έπέδωσε στην Έλληνική

Κυβέρνηση διακρίνωσι, με την όποιαν έξέθεσε τό επεισόδιο τών Ανακτόρων και τή σχετικά με την άνοιξη τής έπιζωρήσεως τού διαβατηρίου. Ο Τούρκος πρεσβευτής προσπαθούσε νά ρίξη την εδώνη στον πρωθυπουργό Κωλέτη. Ισχυρίζετο δηλαδή ότι, τή στιγμή που ό ύπασιπτής Καρατάσος παρουσιάστηκε στην πρεσβεία, αυτός βρισκότανε στο κρεβάτι, και με τό γραμματέα του Κονεμένιο Βέη τού παρήγγειλε ότι δέν μπορεί νά τού έπιζωρήσει τό διαβατήριό, σύμφωνα με ρητές διαταγές τής Κυβερνήσεως τού, άλλα θά ζητούσε από την Ύψηλή Πύλη νέες όδηγίες. Μετά την άναχώρησή όμως τού Καρατάσου—έσυνέχισε ή διακρίνωσις—ό Μουσοφός, συνουδόμενος από τό Γραμματέα του, έπήγαν στο σπίτι τού Πρωθυπουργού γιά νά τού δώσουν τή άπαιτούμενη έξηγήσεις, άλλ' εκεί έιασαν ότι ό Κωλέτης εν έ α ε ι σ ε β α φ τ ι ο α ν ' και έπειδή δέν έληφθη στην πρεσβεία καμία διακρίνωσις Έλληνική, έντός 24 ώρων, ένόμισαν ότι δέν ήρριστα ζήτημα, άφού μάλλον τήν άλλη μέρα ό Γραμματέας τής Τουρκικής Πρεσβείας συνήντησε τόν Πρωθυπουργό και τού έξηγήσε τή πράγματα. Τελειώνοντας ό Τούρκος πρεσβευτής έφωρνε την εδώνη στον Έλληνα πρωθυπουργό, λέγοντας, έπί λέξει, τή έξης : "Ο κ. Πρωθυπουργός παρημέλησε νά φέρη έγκρίνωσις εις γνώση τής Α. Μ. τού Βασιλέως τή διά τού Γραμματέως τής Αυτοκρατορικής Πρεσβείας διαμνημόνευσι τή όποια, ως φρονεί ό ύπασιπτής, έαν έγκρίνωσις έπιζωρηθεί ή Α. Μ. ό Βασιλεύς, λαβάνων γνώση τών δοθειών έξηγήσεων, ουδέποτε ήθελεν έκλέξει την έπίσημον στιγμήν, ίνα άπειθών ή επιπλήξεις εις τόν πρεσβευτήν τής Α. Αυτοκρατορικής Μεγαλειότητος τού Σουλτάνου." Και ό Μουσοφός έτελείωσε με τή βεβαίωση ότι έθεώρησε καθήκον του νά υποβάλη τις άνακρίνωσεις αυτές, πριν έκθέσει τό λεπτό γεγονός στην Κυβέρνησή του.

Τά γεγονότα αυτά έγιναν γνωστά από τις Αθηναϊκές εφημερίδες και σήκωσαν τόν κόπομο στο ποδάρι. «Πόλεμος Έλληνοτουρκικός !», έγραφε ό «Αίών» τού Φίλιππου. Η άτιμωσάρια ήταν γεμάτη πατριωτικό ένθουσιασμό !...

Τήν ίδια μέρα ό Κωλέτης διάταξε τόν έν Κωνσταντινούπολη πρεσβευτή τής Ελλάδος Αργυρόπουλο νά πληροφορήση την Ύψηλή Πύλη ότι τή επεισόδιο τών Αθηνών είχαν άφορηί τόν άσυγκράτητο μισέλλησμο τού Μουσοφού και ότι ή έν γένει διαγωγή τού ήταν προσβλητική γιά τόν Βασιλιά Όθωνα. "Οτι ό πρεσβευτής Μουσοφός έφωρνε πάντοτε διάφορα έπιτόδια σέ κάθε Έλληνα που ήθελε νά ταξιδεύοι στην Τουρκία, και με κάθε τρόπο διατάραξε τις έπιθυμητές αγαθές σχέσεις τών δύο κρατών, ότι ό Βασιλεύς τής Ελλάδος δέν ήθέλησε καθόλου νά προσβάλη την Αυτοκρατορική Κυβέρνηση, άλλ' άπλάς νά ύπενδύμιση στον πρεσβευτή άπόν όφελόμενον σεβασμό προς τόν άρχοντα τής χώρας, παρά τού όποιο ήτο έμπιστευόμενος..." "Αναδέχου, έλεγεν ό Κωλέτης, πάση την εδώνην των βασιλικών τούτων λόγων και τολμώ νά είπω ότι οντοι άποτελούν την άπαθή και άξιοπρητή έκφραση των αισθημάτων πάντων των Έλλήνων."

Ο Γάλλος πρεσβευτής στην Κωνσταντινούπολη έκανε σπουδαία διαδήματα γιά νά λυθή ή γόργα και με φίλο τόπο τού ζήτημα αυτό. "Άλλ' ή Τουρκία, έρεθισμένη από την Άγγλία, έστειλε στον Πειραιά ένα πολεμικό πλοίο γιά νά φέρη στην Έλληνική Κυβέρνηση τ ε λ ε σ ι ο γ α φ ο, και—έν ή προτάσεις τής Πύλης άπερριόταντο—νά παραλάβη τού Μουσοφού.

Υπουργός των Έξωτερικών τής Τουρκίας ήταν τότε ό Ααλής Πασάς. Στο τηλεγράφο τού ισχυρίζετο ότι : Τό άξιωμα τού ύπασιπτού που είχε από τήν Έλληνική Ανάκτορα ό Καρατάσος δέν ίσχυε ν' αναγκάσει τού Μουσοφού νά παραβή τις ρητές διαταγές τής Αυτοκρατορικής Κυβερνήσεως και νά τού έπιζωρήση την άποδοίαν στην Κωνσταντινούπολη. Ο Ααλής διάταξε επίσης την άξίωση "όπως έντός τριών ήμερών ό πρωθυπουργός κ. Κωλέτης εκφράση λύη δια τή γερονότα και διενθυθή άυτοπροσώπως εις την όικίαν τού άπεσταλλέμου τού Σουλτάνου και εκφράση δια ζωής την λύην ταύτην."

Η Έλληνική Κυβέρνησις έθεώρησε τού Τουρκικό τηλεγράφο «α υ θ α δ ε ε» και τού άπερρωσε άμέσως. Κι' ό Μουσοφός έδήλωσε ότι έφωρνε από τās Αθήνας.

Άμα έγινε γνωστό στο λαό τό περιεχόμενο τού Τουρκικού τηλε-

Ο Βασιλεύς Όθων

οι γράφοι, σημάδι γενική καταραγή και αγανάκτησις έναντιον της Τουρκίας. "Όλοι επεδιοκίμαζαν τή σπάσι του Βασιλέως. Διαδηλώσεις στους δρόμους, ξέφαρι. «Μαύρη ενί» ή νύχτα στά βουνά κλπ., κλπ. Η πρωτεύουσα είχε δυο πολεμική... "Ο "Όθων—γιά να μη σιμ-βή έναντιον του Τούρκου πρεσβητού καμιά προσβολή—διτάζει να τόν συνοδεύη στον Πειραιά στρατιωτικό απόσπασμα... "Ο Μουσιούρος κατέβηκε στον Πειραιά μέ βίους τους ύπαλλήλους της πρεσβείας και άνεχώρησε μέ τό πολεμικό καράβι κατά τίς 10 π.μ. της Δευτέρας 3 Φεβρουαρίου 1847.

Η σχέσηει Ελλάδος και Τουρκίας διεκόπησαν. Τό διπλωματικό σωμα των Αθηνών κατεγράφη, ό Γάλλος προπάντων πρεσβητής μπήκε σέ δύσκολη θέση. Γιατί ούτε τό γαλλόφιλο Κωλέτης μπορούσε να έγκαταλείψη άποστάτευτο στην κρίσιμη εκείνη στιγμή, άλλ' ούτε και συντελεστικά να τόν βοηθήση. Έπροσπάθησε λοιπόν να βρη μία έντιμη λύσι, μία λύσι όχι προσβλητική γιά τήν Έλληνική Κυβέρνησι.

Έπήγε λοιπόν στό Παλάτι ό Γάλλος πρεσβητής (Περιοκόμ τ' όνομά του) και έδωσε τήν άκόλουθη συμβουλή στον "Όθωνα: Νά γράψη μία προσωπική έπιστολή στό Σουλτάνο και να ζητήση να λυθη τό έπισπώδιο συμβιβαστικώς μεταξύ τους. Αλλ' ό "Όθων και ό Κωλέτης έθεσαν άποστάτευτο ένα τέτοιο διάβημα, και έκαπίασε πολύ ό Γάλλος πρεσβητής να τούς καταφέρη να τό δεχθούν. Συντάχθη λοιπόν ένα γράμμα στό Σουλτάνο Μετζήτ, τό ύπέγραψε ό "Όθων και τό έστειλαν. Τό γράμμα ήταν άξιοπρεπές. Αρχίζε έτσι:

*«Μεγαλειότατε,
«Νυσάρεστον συμβάν άπειλεί τήν διάρρηξιν των φιλικών σχέσεων των δύο επικρατειών, τας όποιαις ή Θεία Πρόνοια ένεπιστεύθη εις ή-μας. Αί φιλικαι αύται σχέσεις, των όποιων ή διατήρησις εινε πολύτιμος, δυνατών να ένωσθούν εν τώ παρόντι και να στερεωθούν εν τώ μέλλοντι δι' έξηγήσεως ελευθέρως και ειλικρινούς. Καί τήν έξηγήσιν ταύτην έχομαι να δώσω ιθρομη-τως...»*

Συνεχίζοντας τό βασιλικό του γράμμα ό "Όθων έλεγε ότι «Πρό πολλού χρόνον ό τρόπος και ή διαγωγή του κυρίου Μουσουρού, μου παρείχε διαφόρους άνησυχίας ως προς τήν διατήρησιν της φιλίας των γειτονευόντων κρατών, τήν όποιαν έχω θεωρώ πολύτιμον...» Καί τό γράμμα του Βασιλέως έτελείωνε έτσι:

«Επι τούτοις, ικετεύω τον Θεόν, όπως διατηρήσέ, υπέγρατε, ένδοξώτατε και κραταιώτατε Αντοκρατωρ, φίλτατε γείτον και σύμμαχε ήμών, υπό τήν άγίαν και πανδύναμον Αύτου προστασίαν.

«Ο ειλικρινέστατος και άκριβέστατος φίλος σου ΟΘΩΝ».

Η έπιστολή αυτή δεν έφερε ευχάριστο αποτέλεσμα. "Ο Σουλτάνος άπήνησε μέ άδρότητα στον Βασιλέα "Όθωνα, άλλ' άπέκρουσε κάθε άπ' ευθείας μεταξύ τους συνεννόησι, μέ τή δήλωσι ότι: «*μόνοι αι Κυβερνήσεις εινε αρμόδια να διακανονίζουν τας διεθνείς διαφοράς.*

Μόλις έλαβε τήν απάντησι του Σουλτάνου ό "Όθων έστενογραφήθη. Καί ό Κωλέτης διάταξε τον Αγγραπόυλο να επιδώση διακόνοσι στην Υψηλή Πύλη. Η Έλλάς έδήςσε άγρησι να δεχθώ τό Μουσορού ως πρεσβητή της Τουρκίας, έδχετο όμως να σταλή στην Κων/πολι έ κ τ α κ τ ο άπεσταλμένο, γιά να εκφράση στον Υπουργόν των Έξωτερικών Ααλή τή θλίψη του Βασιλέως της Έλλάδος γιά τό έπισπώδιο του χορού των Ανακτόρων...

Ότε αυτό όμως δεν τό δέχτηκε ή Τουρκία και δίκονε τις διπλωματικές σχέσεις μέ τήν Έλλάδα. Τό δελινό της 31ης Μαρτίου 1847 ό έν Κων/πόλει πρεσβητής της Έλλάδος εκάτεβασε τήν Έλληνική Σημαία από τό κωνάτι της πρεσβείας, έξεκεράσασε τό θυρεό, και έδήςσε ότι άνεχώρησε... Οι Έλληνες της Κων/πόλεως κατεπαράχθησαν. "Όλα έδειχναν ότι ό πόλεμος ήταν άναπόφευκτος. «*Τό κανόνι θα βροντοει!*» έγραφαν τα φύλλα.

Και όμως τό κανόνι δεν έβρόντησε. Η Έλλάς τό 1847, τήν τελευταία στιγμή, εκάτάλαβε ότι δεν είχε καταλάβει ή Έλλάς του 1897, και υπήρχοντες, κωνάτος τήν άνάγκη φιλοτιμία. "Ο δυσημιχόμενος εκείνος "Όθων ήπε ακόμα ένα πυρό ποτήρι, μέ τήν ζωική Ελλάδα δια θάψη ή ήμερα της άναποδόσεως. «*Έχει ό Θεός, παιδά» έλεγε. "Ο Θεός έφύλαξε βέβαια ήμερες ικανοποιήσεως των Έλληνικών πόθων, άλλ' ό δυσημιχός Βασιλεύς δεν ήλθε να τίς γαρη.*

"Ο Κωνσταντίνος Μουσορούς αναγνώρισε στάς Αθήνας στό 1848, κατόπιν όμως μετετέθη στό Λονδίον, όπου διετέλεσε πρεσβητής της Τουρκίας έπ 35 έτη. Έβει μετέφρασε και τή «Θ ε ί α Κ ω μ ω - δ ρ α ι ε α του Δάντη σέ ιταλικούς στίχους και αρχαίζουσα γλώσσα. Έγραψε και λιρικά ποιήματα Γαλλιστί. Πέθανε στό 1890. Από τήν οικογένειά του καταγόται ή Γαλλίσι ποιήτρια Κόμισσα Ντέ Νολτύ.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΡΕ ΝΤΕ ΜΥΣΣΕ

(Από ένα νεοεγκλημένο βιβλίο)

"Ο Αλφρέ ντέ Μυσσέ, ό γλυκιάτος ποιητής των Ενωτικών και τόπων άλλων άριστοφυημάτων, έξακολουθεί να θεωρηται ως ένας από τους μεγαλειότερους ρομαντικούς του αιώνου του.

Από ένα νέο βιογραφικό βιβλίο γιά τό Μυσσέ, παραλαμβάνουμε σήμερα μερικά άνεκδοτα της ζωής του.

"Ο Μυσσέ ποτέ δεν έπαυσε σέ λεωφορείο. "Ηθελε να πηγαίνει πάντα μέ άμάξι, και άν αυτό του ήταν άδύνατο, προτιμούσε να κάνει τό δρόμο μέ τά πόδια.

"Ο άδελφός του αντίθετος δεν είχε καμιά προτίμησι, άλλα πήγαινε μ' ό,τι εύρισκε. Γι' αυτό ό ποιητής, όταν έβλεπε κανένα λεωφορείο, έλεγε:

— Νά τ' άμάξι του άδελφού μου!...

"Ο Αλφρέ ντέ Μυσσέ και ό Ούγκώ έπ 10 χρόνια δεν μιλούσαν ό ένας στον άλλον. Η αίτία της έχθρας των ατής ήταν ή έξησι:

"Ενα βράδυ που ήσαν πολλή λόγιοι συγκεντρωμένοι στό σπίτι της περίφημης κυρίας Ζιραφντέν, ό Μυσσέ στέναζε εκ του προχείρου ένα από τά καλύτερα ποιήματά του, τό όποιο διαβάστηκε και χειροκροτήθηκε πολύ.

Τελειούσις άπ' βίους πήγε να τού σφιξή τό χέρι κι' ό Ούγκώ, ό όποιος ήταν κι' αυτός μεταξύ των προσκεκλημένων. Αφού τόν συνεχάρη όμως, θέλησε να τού κάνει μερικά παρατηρήσεις γιά τους στίχους που τότε εύρισκε ξηρασιους, άλλ' άδύνατους.

"Ο Μυσσέ τόν άφανε να λή παύοντας ένα ύφος καρτερικό.

Στό τέλος όμως δεν κρατήθηκε και τού έπε άπότομα:

— Φτάνει παιά. Καί ξέρετε; Έσείς δεν μπορείτε να καταλάβετε και να αισθανθήτε εκείνα που καταλαβαίνω κι' αισθάνομαι έχώ... Μάθετε ακόμα και κάτι άλλο. Υστερα από έναν αιώνα θα διαβάσουν στίχους μου ακόμα, ενώ ό δικος σας θάνα λησιονημένοι...

Από τότε οι δυο ποιηται έπαψαν παιά να βλέπονται και δεν ξαναμιλήθησαν.

"Ο Μυσσέ θεωρούσε τήν ποιήσι ως μία ύψηλή ασχολία και ποτέ ως επάγγελμα. Δεν μπορούσε να καταλάβη πως βρισκόνοτουσαν άνθρωποι που ζούσαν αποκλειστικά από τό γράφημο τους.

— Ποτέ μου δεν θα μπορούσα να σχηματίσω περιουσία άπ' τά βιβλία μου, έλεγε.

"Ο Μυσσέ ήταν πολύ πονετικός. Μιά νύχτα, ενώ γυριζε στό σπίτι του, βρήκε σέ κάποιο γεφύρι έναν τυφλό που έταίζε τ' όργανέτο του. Επειδή όμως έκανε πολύ κρύο, δεν στάθηκε. Αλλά μόλις έφτασε σπίτι του θυμήθηκε τον τυφλό και γύρισε πίσω.

— Πάρε πέντε φράγκα, τού έπε, και πήγαινε να πλαγιάσής... Καί όταν άργότερα του παρατήρησαν ότι πέντε φράγκα ήσαν πολλά γιά έλεημοσύνη, ό ποιητής άποκρίθηκε:

— Καί δεν λογαριάζε πως έχώ θάνατε άγρητους όλοκληρη τή νύχτα γιά να συλογίζομαι αυτόν τό δυσημιχόμενο;...

"Ο Μυσσέ πήγαινε συχνά στό σπίτι του φίλου του Αλφρέδου Ταττέ, όπου πάντοτε είχαν ένα δομητικό προορισμένο γι' αυτόν.

"Ο φίλος του που ήξερε τις συνήθειές του, είχε διατάξει να βάζον πάντα άπάνω στό τραπέτι του μία μπιουτία μέ ροψίμ.

"Αλλ' ένα βράδυ ό ύπηρέτης έσχασε τήν παραγγελία και ό Μυσσέ πηγαίνοντας να κοιμηθώ δεν βρήκε τό ποτό τής θέσι του. Αυτό τον έξόργισσε τόσο, ώστε θέλησε να φύγη λέγοντας:

— Δεν άνεχομαι να μου δίνουν μαθηματα έχγκαρτίσι! "Επενέθη όμως ό φίλος του, ό όποιος τόν έπεισε ότι δεν είχε γίνει σφάλμα ή παράλειψη και διέλυσε έτσι τήν παρεξήγησι.

Στά 1838 ό Μυσσέ διορίστηκε έφορος της βιβλιοθήκης του ύπουργείου των Έξωτερικών. Έννοείται πως αυτή ήταν μία θέσι προς δικαιολογία του μισθού του και γιά τίποτε άλλο.

Κάποτε βρήκε τό Μυσσέ ένας φίλος του απέξω από τό ύπουργείο και τού έπε:

— Τί κάνεις εδώ; — "Ησθα γιά να ιδώ άν ύπάρχη πραγματικά αυτή ή βιβλιοθήκη όπου μ' έχουν διορίσει!... απάντησε ό ποιητής.

Ο Αλφρέδος Μυσσέ